D·N
28/11 1956

Mellersta Östern och FN

Förenta nationerna och Förenta staterna — de båda har under de senaste veckorna uppträtt som en enhet. USA har tagit initiativet till eller understött alla de av FN:s generalförsamling beslutade resolutionerna; kritiken, varningarna och förmaningarna i dessa resolutioner har riktats mot två håll, å ena sidan Ryssland, å andra sidan de genom aktionen i Mellersta Östern sammanknutna staterna England, Frankrike och Israel. Resolutionerna mot Ryssland har varit utan varje effekt, och man torde knappast ha tänkt sig möjligheten av att genom påtryckningar av mera substantiell art förmå Ryssland att ändra sin ungerska politik. I fråga om England, Frankrike och Israel har förhållandet varit ett helt annat. Dessa stater har underkastat sig FN:s resolutioner och igångsatt utrymningen av de besatta områdena. Trots detta har konflikten mellan USA och FN samt dessa stater skärpts under de senaste dagarna. Den väsentliga yttre anledningen är att FN med USA i spetsen antagit en av asiatiska och afrikanska stater föreslagen resolution, i vilken man ånyo kräver omedelbar evakuering i Suez och kritiserar England och Frankrike för att denna evakuering inte redan fullbordats. Härtill kommer att USA i detta fall kan och vill stödja FN-resolutionerna genom direkta påtryckningar av utomordentlig betydelse; den amerikanska regeringen organiserar inte oljehjälpen till Europa förrän de europeiska västmakterna lytt FN:s order.

Man har intrycket att den engelska opinionen i viss mån svängt inför denna situation. Oppositionen vidhåller visserligen sin kritik av aktionen mot Egypten för en månad sedan, men både bland de konservativa och på andra håll har irritationen över USA:s hållning blivit det mest framträdande draget i debatten. De stora vulgära högertidningarna rasar; det är inte överraskande. Men även tidningar som Times och Daily Telegraph uttrycker sig med stor skärpa om den senaste fasen av Eisenhowers politik. Daily Telegraph skriver att Eisenhower låtit "USA rösta med afrikaner och asiater av rädsla för att hedern av att vara antiengelsk och antifransk eljest skulle gå till ryssarna. Detta är en underlig taktik. Den kan endast förklaras med antagandet att den amerikanske presidenten tar vår vänskap såsom självklar, medan afrikanernas och asiaternas ännu måste vinnas." Det är starka ord av det främsta av de stora konservativa organen. De s k Suezrebellerna i underhuset — som anser att Eden och Butler redan gått för långt i medgivanden — uttrycker sig naturligtvis ännu skarpare; en av deras ledare, Julian Amery, lika argsint som sin berömde fader, har kallat FN "en mörkläggningsorganisation för amerikansk imperialism". I Frankrike, där utanför kommunistpartiet en överväldigande majoritet stött regeringspolitiken, är tonen ännu hårdare; USA misstänkliggöres för att vilja nå vinster i Nordafrika och Mellanöstern på de europeiska västmakternas bekostnad, och det talas till och med inom regeringskretsar om möjligheten av ett utträde ur FN.

Även i USA är kritiken mot regeringens politik i växande. I spetsen går New York Times, som aldrig instämt i de onyanserade fördömanden av England och Frankrike som för ett par veckor sedan var vanliga och som nu begär en nyorientering som skall bilägga motsättningen mellan de demokratiska stormakterna.

De allmänna skälen för FN:s och USA:s politik är uppenbara. Man önskar avveckla konflikten i Mellanöstern så snabbt som möjligt och anser en omedelbar evakuering av de engelsk-franska trupperna vara en förutsättning härför, man vill försöka en försoning med arabstaterna och är orolig för en rysk intervention eller i varje fall för ökat ryskt inflytande i Mellanöstern. I kritiken av denna hållning framträder två huvudsakliga synpunkter. Man kontrasterar FN:s hållning i Ungernfrågan med dess hållning till konflikten i Mellanöstern; här tillämpas, skriver London Times, likaväl som New York Times, en dubbelmoral, och FN kan aldrig få verklig auktoritet så länge det låter de förhärdade brottslingarna hållas och ..skrider endast mot de stater som är villiga att böja sig. Men ännu viktigare är tanken att FN:s och USA:s politik kan leda till att Nasser vinner ökad prestige och i framtiden kommer att följa samma politik som hittills: att i samarbete med andra arabstater och Ryssland förbereda ett dråpslag mot Israel.

Huvudproblemet blir alltså om det är möjligt att i FN:s regi eller i varje fall under USA:s medverkan genomföra en stabilisering i Mellanöstern som åtminstone säkrar den fredliga sammanlevnaden i dessa trakter för några år framåt. Den engelske utrikesministern har i ett tal i New York framfört de krav som han anser vara ofrånkomliga: en permanent reglering av förhållandet mellan Israel och arabstaterna, ett system för internationell kontroll över Suezkanalen, en amerikansk anslutning till Bagdadpakten, åtgärder för ekonomisk sanering av Mellanösterns stater. Han försvarar den engelska politiken med att den kanske kan framtvinga en dylik reorganisation. De flesta torde vara ense om att dessa synpunkter är avgörande. Frågan är om gehör kan vinnas hos Nasser och arabstaterna sedan väl FN:s avspänningspolitik genomförts. En förutsättning härför torde vara att den internationella polisstyrkan i Suez stannar kvar under längre tid och utrustas med klar fullmakt att bevara freden till dess en mera definitiv uppgörelse vunnits. En annan förutsättning är måhända att Amerika med konstanter framkallar en åtminstone tillfällig lindring av den arabiska nationalismens aggressivitet; dilemmat är att muta utan att stärka.

GILBEY'S
Listan Pale
TORR SHERRY

Civilförsvarets beredskap

Inrikesministerns "provisorieplan" för civilförsvaret — i huvudsak bara en utfästelse att arbeta i viss riktning — har till synes fått ett ovanligt gynnsamt mottagande i riksdagen. Några alternativ har inte framförts i de omstridda huvudfrågorna. Oppositionspartierna avstod från att väcka motioner — några detaljförslag från enskilda rubbar ej intrycket av enighet — och lagutskottet, där ärendet hamnat, tillstyrker utan invändningar. Det vore emellertid fel att därav dra slutsatsen att alla känner sig övertygade om att regeringens riktlinjer är riktiga och att civilförsvaret har stabiliserats. Tvärtom präglas den allmänna inställningen av stor osäkerhet om vad man skall göra, vad man skall hålla sig till — den ekumeniska stämningen beror väsentligen på rådlöshet och skepsis.

Stora delar av civilförsvaret har nu lämnats helt utanför. Verkskyddet berörs inte alls — varken av inrikesministern eller utskottet. Och behovet av rörliga enheter diskuteras ej. Företagsledningar och lokala myndigheter kommer fortfarande att sakna vägledning. Vad de får är en sorts förberedande orientering om regeringens avsikter beträffande utrymning och skyddsrum i enlighet med offentliga redogörelser, som här inte skall repeteras. Någon planering och prövning av det vidlyftiga utrymningssystemet finns inte. Skyddsrummen — de utlovade befolkningsskyddsrummen — existerar tills vidare mestadels bara i princip, som det heter.

I känsla av att det är risk för att statsrådet Hedlund låter allt detta stanna på pappret tillfogar utskottet några manande ord om vikten av snabba avgöranden — "planläggningen för samtidig snabbutrymning torde böra ges hög prioritet" — och att riksdagen vill se resultat av undersökningarna "eventuellt redan kommande år". Skriver man "eventuellt", är det fara för att hr Hedlund låter tillfället gå förbi. Civilförsvarsledningen har åtminstone den erfarenheten att han aldrig gör något förrän han är nödd och tvungen, knappast ens diskuterar med dem som har förvaltningsansvaret. Utskottet betonar att olika grenar av totalförsvaret "kräver en samordning". Frånvaron av en sådan samverkan på olika förberedande stadier är utmärkande för förhållandet mellan det rent militära försvaret och civilförsvaret. Här debatteras problemen i skilda rum, i utredande instanser utan förbindelse med varandra, som om dessa angelägenheter inte hängde samman, utgjorde delar av en helhet. Detta verkar absurt — snart sagt varje gång beredskapssynpunkter träder i förgrunden frapperas man av denna sönderdelning. Kan utskottsuttalandet åstadkomma någon ändring härvidlag, skulle det betyda mer än alla "instämmanden i princip". Det riktiga vore att omedelbart begära besked av statsministern och de två departementscheferna hur de tänker göra för att "samordna".

Tullar och handel

Förslaget till revision av tulltaxan kommer inte att föreläggas nästa års riksdag, omtalade socialministern vid en konferens om textilindustrin på måndagen. Man vill inte föregripa det förslag som väntas från kommittén för det nordiska ekonomiska samarbetet.

Det är ett välbetänkt uppskov — med den påföljden, får man hoppas, att tulltaxekommitténs förslag definitivt faller under bordet. Vilka resultat utredningen om det nordiska ekonomiska samarbetet än kommer fram till, och några stora reformer är inte att vänta, vore en sådan övergång till en protektionistiskt inriktad tullpolitik som ett realiserande av tulltaxekommitténs förslag skulle innebära ett olyckligt steg. Detta på två sätt: hemmamarknadsindustrin skulle kraftigt gynnas på utrikeshandelns bekostnad med sänkt effektivitet i näringslivet i dess helhet som följd, och våra möjligheter att på det internationella planet hävda den fria handelns principer skulle allvarligt försvagas. Det vore för ett litet land som Sverige, för vilket exporten är av grundläggande betydelse, en milt sagt oklok politik.

Samtidigt som socialministern talade i Borås talade ambassadör Boheman i New York inför ett stort uppbåd av amerikanska industrichefer, bankmän, affärsmän och ekonomer. Huvudtemat för hans tal var: "Utrikeshandel och investeringar befrämjar säkerhet och välstånd"; energiskt underströk hr Boheman att fria marknader världen över är ett nödvändigt villkor för fortsatt välståndshöjning och kritiserade Förenta staterna, eller rättare sagt vissa grupper av företagsintressen i Förenta staterna, för deras protektionistiska strävanden. Om USA ökar Europas möjligheter att sälja på den amerikanska marknaden, skulle en utveckling mot frihandel och full konvertibilitet främjas.

Det är i eget välförstått intresse sådana synpunkter från svensk sida hävdas inför utländsk publik. Men vi bör också såsom hittills handla i överensstämmelse med dessa principer då det gäller vår egen tullpolitik.

What would you like to know about America?

Have you ever talked with your friends about America's race problem? Discussed whether American business prosperity would continue? Argued about America's position on Middle East or Soviet affairs?

Then you should be reading the International Edition of The New York Times —"America's most distinguished newspaper." No other publication brings you such extensive reports on the American scene and world events. Some of the best-informed people in over 100 countries — businessmen, government leaders, educators — read this valuable newspaper regularly. You should, too. Here's what you get in every issue:

U.S. government affairs—Experts on The New York Times staff explain American plans, policies, politics so you understand it all fully.

Views of American life—Food, housing, working conditions. Medical discoveries. Atomic developments. Reviews of books, theatre, films, music, art, the dance, radio and television.

Business and finance—Four full pages of news—complete tables summarizing stock and bond trading on the New York and American exchanges, facts about exports, imports, tariff regulations, corporation activities, investments, dividend notices, retail trade news.

Summary of the week's news—Review of top events. Maps, graphs, charts, political cartoons that brighten up the facts and figures you want to know.

Now . . . save 20% on regular subscription rates!

We think you'll find The New York Times valuable and rewarding reading. That's why we offer you this special introductory rate of 26 Sunday issues for only Sw. Kr. 27.70. Just mail us this coupon. You'll be glad you did.

The New York Times N. V.
Dept. DN-2, N. Z. Voorburgwal 225
Amsterdam, The Netherlands

Send me The New York Times Sunday International Edition for six months—26 issues for Sw. Kr. 27.70. I will pay when you bill me.

Name.

Address.

KRITISKT PÅ BYGGFRONTEN
STOCKHOLMS MARK TRYTER

Storflygplats och nöjesfält räddar nya bostadsområden

Som "mycket bekymmersam" karaktäriserar fastighetskontoret situationen för bostadsbyggandet i Stockholm efter 1958. I anslutning till en plan för de två närmaste åren har man gjort en inventering av de möjligheter som finns efter denna tid, och efter en bottenskrapning av resurserna finner man att Stockholm har mark för högst 13—15 000 lägenheter åren 1959—1961. Detta innebär en kraftig nedskärning av bostadsbyggandet i Stockholm, som nu utgör drygt 6 000 lägenheter om året.

Vad 1957 och 1958 beträffar konstaterar kontoret att det finns mark för 11 000 lägenheter, varav något mer än 6 000 under 1957. Detta skulle betyda en normal årsproduktion under nästa år, men en nedgång redan 1958. Eftersom det inte finns någon nämnvärd tomtmarksreserv kan det dessutom i praktiken bli svårt att utnyttja tillgångarna hundraprocentigt.

Till största delen förläggs denna bebyggelse till Älvsjö- och Farstaområdena med 5 000 resp 3 300 lägenheter. Därutöver finns det plats för en del kompletteringsbyggen inom andra områden — Råcksta-Vällingby (600 lägenheter), Nälsta (400), Högdalen (400), Fruängen (300).

Spårvägsbolaget har förklarat att det kan bli svårt att förse Hagsätra inom Älvsjöområdet med kommunikationer, men trots detta förklarar fastighetskontoret att det i det nuvarande trångmålet är nödvändigt att forcera bebyggelsen där. Kommunikationerna måste ordnas på något sätt.

Borgarrådet Berglund var inne på problemet vid senaste stadsfullmäktigesammanträdet och framkastade då tanken på bussar, antingen dessa går till Hagsätra eller de går till något mer centralt område och därigenom avlastar tunnelbanan till förmån för Hagsätra.

"Barkarby bör läggas ned"

Om de trytande markutrymmena i Stockholm vållar problem för de båda närmaste åren, så kommer de verkliga svårigheterna efter 1958, framgår det av fastighetskontorets inventering. Enligt nuvarande förutsättningar finns det 1959—1961 plats för endast 8 000—9 000 lägenheter. Undersökningar pågår emellertid för att höja denna siffra.

Så håller man exempelvis på att utreda om det går att flytta det nöjesfält som planerats vid Nybohov till Årstafältet. På det sättet skulle man vinna många bostäder i Nybohovsområdet.

Om Skå-Edeby, som enligt fastighetskontoret nu är troligt, blir Stockholms storflygplats, bör man på nytt fundera på att lägga ned Barkarby flygfält, i varje fall i fredstid. I det sammanhanget skulle det också kunna bli aktuellt att exploatera Järvafältet tidigare än man annars tänkt sig.

Härutöver finns inga större områden i ytterstaden som kan bebyggas på dessa tre år, säger fastighetskontoret och övergår att granska innerstaden, där Kampementsbacken på Gärdet och Mariebergsområdet främst tilldrar sig uppmärksamheten. Genom denna inventering borde det enligt kontoret finnas chans att för 1959—1961 få mark för ytterligare 5 000—6 000 lägenheter, alltså sammanlagt 13 000—15 000.

Efter 1961 slutligen torde man utefter den sydvästliga tunnelbanan till Sätra och Jakobsberg få plats för ytterligare 10 000 lägenheter.

Fastighetskontoret betonar vikten av att programmet ställs i relation till vad som kan väntas inom hela Stor-Stockholmsområdet. Det gäller i första hand att här bibehålla den nuvarande produktionen av 10 000 lägenheter om året, en siffra som man sedan snarast vill höja. Stockholms stads andel i denna produktion kommer mycket snart att sjunka från nuvarande 60—70 procent till 30 à 35 procent.

PRESSGRANNAR

När riksbanken i april 1955 vidtog den drastiska åtgärden att höja räntan med en hel procent innebar detta en klar omsvängning från den tidigare av koalitionsregeringen ihärdigt försvarade lågräntepolitiken. Kovändningen förklarades då bl a med en hänvisning till att man föredragit denna åtgärd framför kreditrestriktioner, skriver Folkpress (fp) i en cirkulärledare. Det dröjde nu inte länge förrän man i alla fall måste tillgripa restriktionsvapnet:

På torsdagen tog man ännu ett kliv från sin tidigare politik och höjde räntan med ytterligare en kvarts procent. Vad tycker bondeförbundet?

Möjligen var denna räntehöjning i nuvarande läge ofrånkomlig. Vid den debatt om kreditrestriktionerna, som hölls i Stockholm på fredagen i samband med Svenska Bankföreningens årsmöte, höjdes inte heller en enda protest mot höjningen — ett par talare ville tvärtom förorda en ännu högre höjning.

Däremot framfördes från alla håll — från konjunkturinstitutets chef, från affärslivets, näringslivets och den ekonomiska vetenskapens talesmän — en svidande kritik mot regeringens sätt att handha den ekonomiska politiken, vilket försatt hela vår kreditmarknad och därmed näringslivet i ett prekärt läge:

Från oppositionens sida har många gånger hävdats att räntevapnet borde ha satts in långt tidigare och på ett smidigare sätt. Det är möjligt att i så fall ett ränteläge av nuvarande höjd kunnat undvikas. Samma åsikt framförde under debatten konjunkturinstitutets chef och även riksbankschefen själv medgav att kritiken härvidlag kunde vara berättigad.

Den nuvarande riksbankschefen är dock oskyldig till penningpolitiken före april 1955.

Dygdens belöning kommer ingalunda dem som sparat på värme i sina bostäder till del. Om man som myndigheterna tänkt sig skall ransonera enligt en tumregel som ger var och en en viss procent av den tidigare förbrukningen, så kommer alla tidigare slösare att få slösa något mindre, men de kommer att få ha det varmt och gott i sina bostäder. Men de som här sparat på rumstemperaturen för att hålla bränsleförbrukningen nere finner att deras förbrukning skall pressas ned lika mycket som den förstnämnda kategorins. Svenska Morgonbladet (fp) recenserade hr Langes oljeransonering med dessa ord:

Resultatet blir att de får frysa och tvingas hålla en alldeles hälsovådlig temperaturnivå i bostaden. Så behandlar man inte folk som sköter sig. Det finns t. ex. inte så få som har värmemätare installerad och som för att spara helt enkelt brukar stänga av värmen över natten. Det är en vana som borde göra alla folkhushållningsintresserade statsråd glada.

Men om myndigheterna belönar denna sparsamhet med sådana ukaser som statsrådet Langes om bränslet, kan man vara övertygad om att just de omtänksamma medborgarna funderar över om det är värt att spara på bränslet.

BAVON märkta SKOR är bästa köpet

Världsnyheten i ovanläder. Bavon ger allt vi förr saknat:
- utestänger väta
- andas, ger torra, varma fötter
- mjukare — inga sprickor genom uttorkning

Moderna modeller. I olika prislägen hos alla ledande skoaffärer.

BAVON håller varmt och torrt i kallt och vått

Svenska experter behövs i underutvecklade länder

Professor Sune Carlson — sedan två år chef för ekonomiska byrån i FN:s departement för ekonomiska och sociala frågor — är i Stockholm på två dagars blixtbesök på vägen från New York till Genève. Där skall han som Dag Hammarskjölds personlige representant på onsdagen delta i ett par veckors överläggningar inom kommittén för råvarufrågor, sammansatt ur ett tjugutal länder; det är närmast världshandelsvarorna som denna gång står i förgrunden. I Sverige skall professorn tala med UD och finansministern och hälsa på pappa och mamma.

Professor Sune Carlson

— Tonvikten kommer i Genève att läggas på frågan i vad man kan stabilisera priserna på råvaror, framför allt exportinkomsterna av dem — en svår och impopulär uppgift, konstaterar professor Carlson vid ett samtal med Dagens Nyheter på måndagen. Tag tenn — Bolivia är nästan helt beroende av tennpriset. Eller gummi. Av dessa inkomster är Malacka helt beroende, eftersom denna vara utgör 90—95 procent av exporten. Dessa problem är även av stor politisk betydelse, då en del av varorna är strategiskt viktiga.

Det aktuellaste är emellertid den politiska situationen i världen, karaktäriserad av att man inte vet vilka de ekonomisk-internationella konsekvenserna kan bli av det nuvarande läget. FN har ju erbjudit sig att rensa upp Suezkanalen, men just nu vet man som sagt ingenting. Vårt andra stora debattämne gäller den finansiella hjälpen till underutvecklade länder, något som dessutom är ett internationellt skatteproblem. Beträffande experthjälpen har professor Carlson en uppmaning till svenska myndigheter: Sverige bör göra mycket mer på det området.

— Denna hjälpverksamhet, förklarar han, som i så stor utsträckning betalas av Amerika, borde i mycket högre grad vara ett europeiskt program. USA svarar för närvarande för 12 proc av experterna och för över 50 proc av medlen. Europa har mer att ge av internationell erfarenhet än Förenta staterna. Våra länder är mindre, vi har lättare att anpassa [illegible] än amerikanerna. Ekonomiskt, personellt och tekniskt lönar sig detta bidrag på lång sikt. Länder som Indien, Pakistan, Brasilien och Argentina kommer att bli betydelsefulla marknader.

Därför borde Sverige skicka ut mer folk, tekniska experter till centrala positioner för att under några år lära sig hur dessa länder arbetar. När de återvänder till Sverige har de en värdefull erfarenhet. Svenskt näringsliv och förvaltning har många gånger inte visat tillräcklig fantasi på detta område. Just Sverige har mycket att lära ut till många av dessa underutvecklade länder som aldrig blir 1800-talskapitalistiska, utan säkerligen får mycket av en skandinavisk typ av socialism: ett rätt kraftigt statsreglerat samhälle, men där det fria näringslivet spelar en stor roll.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telefonannonser: 24 05 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagensnyheter
Postgiro-nummer 1616 (för annonser) 1617 (för prenumeration)
Chefredaktör: Herbert Tingsten (Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Kihlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Helge Heilborn

PRENUMERATIONSPRISER
A — Stockholmsupplagan

		Stor-Sthlms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr.	7:50	7:—
Kvartal	kr.	22:—	20:—
Halvår	kr.	43:50	39:—

ANNONSPRISLISTA daterad 1/7 1956 tillhandahålles på begäran.
Från starten nr 30 989

Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1956.

Riksdagssammanträden

Onsdagen den 28 november 1956
Första Kammaren kl. 10.00
Andra Kammaren kl. 10.00
1:a Lagutsk. kl. 9.00

till IC pris!
Snö-spaden

Skotte
kraftig, lätt och smidig, av 2 mm specialhärdad aluminium
kr 9:75
kör till IC mer för pengarna

KVALITETSUR
med 20-40 % rabatt
Vi säljer endast kvalitetsur tillverkade av "Schweiziska urfabrikanterna". — Ett års garanti samt allriskförsäkring ingår i priserna.
Armbandsur med högklassiga 15—25 rubiners ankarverk från 48:50
Egen import möjliggör våra förmånliga priser.
ÖSTERMALMS URAFFÄR
Grevgatan 52. Tel. 67 55 89. Busslinje 41 och 56, spårvagn 2. Fredagsöppet till kl. 20.

Godkänd av Kungl. Arbetarskyddsstyrelsen
Underkylt regn… svag kurva …brant dike… och där låg jag. Mitt i natten och långt ute i ödemarken.
Jag drog upp bilen själv! Med Wibe Autotraktor. Kättingen i underredet och linan fästad på andra sidan vägen — och några minuter senare var vagnen åter uppe.
Mitt råd till Er: ge Er aldrig ut på landsväg utan Wibe Autotraktor i bilen! Även den skickligaste bilist kan hamna i diket.
WI-BE autotraktor
AB WIKSTRAND & BERG • MORA • TEL. 117 45
FÖR MOTORFOLK BÅTÄGARE VILLAÄGARE SKOGSFOLK VERKSTÄDER
AB WIKSTRAND & BERG • MORA
Var god sänd omgående Er broschyr om WIBE Autotraktor
NAMN: ....
ADRESS: ....
POSTADRESS: .... DN

MERCEDES-BENZ
bygger bättre bilism
genom ökad säkerhet
genom bättre ekonomi
genom större tålighet
Modell 180
en fyrcylindrig motor med bensin- eller dieseldrift
Modell 190
en fyrcylindrig toppventilmotor med överliggande kamaxel, 84 hk (SAE)
Modell 219
en sexcylindrig toppventilmotor med överliggande kamaxel, 92 hk (SAE)
Modell 220 S
en sexcylindrig toppventilmotor med överliggande kamaxel och dubbla förgasare 112 hk (SAE)
Modell 300
en sexcylindrig toppventilmotor med överliggande kamaxel och dubbla förgasare. Omställbar bakhjulsfjädring, 135 hk (SAE). Denna modell kan även levereras med automatisk växellåda.
PHILIPSONS AUTOMOBIL A.-B. STOCKHOLM 21
AUTOMOBILPALATSET
S:t Eriksgatan 117, Tel. 34 00 00
UTSTÄLLNING
Strandvägen 7 A, Tel. 67 04 40
AUTOMOBILKOMPANIET
Sveavägen 61, Tel. 34 94 00

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.